

[Niels Helveg Petersen.]

kutere disse regnskabsting, som er ganske overordentlig vigtige.

Jeg kan ikke lade være med at undre mig over, at hr. Wilhjelms, som jo er så interesseret i dette, overhovedet ikke i sit forslag eller i sit indlæg her i dag gider beskæftige sig med de anstrengelser, der foregår inden for EF. Jeg kan godt forstå, at hr. Wilhjelms måske ikke rigtig kan få det til at passe ind i sit verdensbillede, at EF på disse områder faktisk forsøger at lave en ordening, der forpligter landene på en ganske bestemt politik. Men jeg synes, det er trist, når hr. Wilhjelmets verdensbillede ikke passer til realiteterne, og det er faktisk det, der er sagen, for medmindre det kan lykkes – her er jeg enig med handelsministeren – at lave forpligtende retningslinjer, så hjælper end ikke gennemførelse af hr. Wilhjelmets forslag i Danmark, for hvad vil så være resultatet? Det vil være, at man pålagde nogle virksomheder med hovedsæde i Danmark at give nogle oplysninger, som virksomheder, der f. eks. kun havde datterselskaber i Danmark, ikke skulle give, eller som andre virksomheder med aktiviteter uden for landets grænser ikke skulle give. Det ville være umuligt at pålægge danske virksomheder eller udenlandske virksomheder, der opererer i Danmark, en pligt til ifølge den danske aktieselskabslov at give oplysninger om deres aktiviteter i det øvrige europæiske område. Derfor er forslaget ikke brugbart, og derfor er det rigtigt, som handelsministeren fremhæver, at det, vi skal koncentrere os om, er en indsats inden for EF, og jeg ville egentlig ønske, at jeg kunne få hr. Wilhjelms til overhovedet at tage disse ord i sin mund.

Ordføreren for forslagsstillerne (Wilhjelms)
(VS):

Må jeg tage det sidste først. Jeg tror, det er undgået hr. Niels Helveg Petersens opmærksomhed, at VS ikke har en fuldstændig stiv og firkantet holdning, der gør, at vi skal stemme nej til alt, bare der står, at det er EF-inspireret. Vi tager stilling til de ting fra sag til sag, og det har vi gjort i de 2½ år, vi har været her. Der har været adskillige ting, der sådan set var følgelovgivning fra EF, men som vi har stemt for, når vi mente, det var korrekt, så der er ikke noget problem for vores vedkommende. Der kunne være andre, man talte om, men en stivhed dér, men den findes ikke for vores vedkommende.

Hr. Melchior oplyste nu, at hans baggrund for at tale om en tilsnigelse var, at OECD-deklarationen kun gik på multinationale foretagender, mens det her er udvidet til alle selskaber, der driver erhvervsvirksomhed i Danmark. Det viser bare, at hr. Melchior ikke har sat sig ind i OECD-deklarationen og end ikke har gidet læse bemærkningerne til forslaget. Det er udtrykkelig nævnt her, at man har taget udgangspunkt i deklarationen, at det er dens titel og overskrift, og at den også præger formuleringerne, men der står også udtrykkelig i den, at man samtidig går ud fra, at tilsvarende oplysningspligt og oplysningsregler bør gælde for de nationale selskaber. Det har vi meddelt her i bemærkningerne, og den bommert kunne hr. Melchior have undgået bare ved at bruge det ene minut, som det ville have taget at læse de bemærkninger.

Hr. Melchior talte om de mange oplysninger, der faktisk foreligger, og han talte også om, at de ansatte her fået repræsentanter i selskabernes bestyrelser, men man mangler så lige den helt centrale oplysning, at disse repræsentanter i selskabsbestyrelserne har tavshedspligt, mens det her går på en oplysningspligt over for offentligheden, som denne selskabsrepræsentation altså ikke giver nogen som helst garanti for. Den gør snarere det modsatte. Og så fik vi at vide, at de mange andre oplysninger, man kunne kræve derudover, i virkeligheden var af mere intim art og ikke kunne have interesse for nogen som helst. Ja, det er altså oplysninger om, som der står her i punkt 4 og 5, disse selskabers nye kapitalinvesteringer, deres opgørelse over kapitalens oprindelse osv. Jeg finder ikke, at det kan kaldes intime oplysninger, som ikke har interesse for nogen som helst uden for selve selskabets snævre kreds. Men det er man altså bare slet og ret uenig om, og lad os så konstatere det i stedet for at lægge noget forkert i forslaget.

Handelsministeren sagde korrekt, at de multinationale kun vil kunne kontrolleres internationalt. Vi har da ingen forestillinger om, at det skulle kunne gøres anderledes, men vi kan være lidt skeptiske over for, om det så bliver gjort.

Jeg har da ikke noget imod at sige noget pænt om et EF-direktiv, hvis det kommer til at indeholde nogle ting, som giver anledning til at sige noget pænt, men det er da samtidig korrekt, som hr. Knud Jespersen siger, at i EF-regie kan man i hvert fald ikke løse problemerne